

مدارس و والدین دهه شصتی

محمد داوری

در مهر ماه مدارس طبق دستورالعمل وزارتخانه باید انجمن اولیا و مربیان را تشکیل بدهند و برای این منظور از میان والدین داوطلب به تناسب جمعیت مدرسه چند نفر با رای سایر والدین مدرسه انتخاب میشوند تا به نمایندگی از اولیای مدرسه در این انجمن در کنار مدیر و معاونان و نماینده دبیران برای یکسال تحصیلی به عنوان بالاترین رکن مدیریتی و نظارتی فعالیت کنند، رکنی که در راس آن نماینده اولیا به عنوان رییس انجمن اولیا و مربیان قرار دارد. این انجمن طرفیتی است که متأسفانه به جای اینکه بیشتر در خدمت دانش‌آموزان و والدین باشد در خدمت مدیر و عوامل مدرسه است و بسیاری از مدیران نگاه ابزاری به اعضای انجمن به ویژه در جمع‌آوری پول و تهیه امکانات و تجهیزات و کمبودها دارند و به ندرت نمایندگان اولیای مطالبه‌گر حق خود و دانش‌آموزان هستند مگر اینکه در ترکیب نمایندگان والدین، افرادی جسور و مطالبه‌گری وجود داشته باشند و مدیر و پرسنل مدرسه هم انتقادپذیر بوده و از مطالبه‌گری آنها استقبال کنند. اما انتظار می‌رود اکنون که والدین دانش‌آموزان بیشتر دهه شصتی هستند کمی اوضاع تغییر کند و کسانی که در شرایط ویژه سیاسی و اجتماعی زندگی کرده‌اند و خود مدارس دهه شصت و هفتاد را تجربه کرده‌اند حالا برای اینکه فرزندان‌شان از مدارس کارآمدی بهره‌مند شوند باید هنجارشکنی نموده و از ظرفیت انجمن‌های اولیا و مربیان مدارس استفاده لازم را در این راستا ببرند. والدین دهه شصتی به‌خوبی میدانند که مدرسه‌ای می‌تواند تضمین‌کننده فردای فرزندان‌شان باشد که پویا و تشویق‌کننده و تقویت‌کننده خلاقیت و نوآوری و افزایش‌دهنده اعتماد و عزت نفس دانش‌آموزان باشد و برای این منظور تفکر نقاد و روحیه پرسشگری و پژوهش‌محوری باید ترویج و تحسین و تقویت شود.

شکاف بین خانه و مدرسه باید توسط مطالبه‌گری والدین کاسته شود چراکه امروز نسل جدید قربانی شکافها به ویژه شکاف بین خانه و مدرسه و شکاف این دو با جامعه است و این شکافها آسیب‌های متعددی را در ابعاد مختلف بر کودکان و نوجوانان وارد نموده و خواهد نمود.

مدارس وظیفه دارند پیوند اولیا و مربیان را به‌طور معنادار برقرار کنند، پیوندي که در واقع هدفش کاهش این شکاف است و این پیوند با تشکیل انجمن‌های صوري و ابزاري برقرار نخواهد شد اگر باور عمیق به نقش مکمل و اگر التزام عملي به نقش موثر وجود نداشته باشد شاهد مدارسي نخواهيم بود که به نیازهای نسل جدید پاسخ بدهد و نسلي که صدایش در مدرسه شنیده نشود و مطالبه او توسط والدین مورد توجه قرار نگیرد بیگانه با نظام ارزشي و ساختارهای اجتماعي آستن هنجارشکنی‌های خواهد بود که همه‌چیز و همه کس حتي خود را تهدید خواهد کرد.

منبع: □□□□□□ □□□□□□ 16 □□□□□□ 1401 □□□□□□